

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317011000
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2317011000.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovince a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému F. Y., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 2.12.2019 č.k. 31T/10/2017-521, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.10.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného F. Y., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 2.12.2019 č.k. 31T/10/2017-521 uznal obžalovaného F. Y. za vinného, že dňa 13.09.2016 v čase okolo 22.15 hod. v Seredi na ulici Trnavskej ako vodič riadil osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia, evidenčné číslo GA-543EM, kde v križovatke pri čerpacom stanici Shell pri odbočovaní z hlavnej cesty vľavo nedal prednosť oproti idúcemu osobnému motorovému vozidlu značky Škoda Octavia, evidenčné číslo GA-293EO, jazdiacemu po hlavnej ceste v smere od Trnavy do centra Serede, vytvoril mu tak náhlu prekážku, následkom čoho došlo k čelnému nárazu do ľavej prednej časti oproti idúcemu vozidlu značky Škoda Octavia, vodič osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia Y. L. utrpel polytraumu, sériovú zlomeninu rebier III - VII vpravo s viacerými lomnými líniami a ich posun, infrakciu - nalomenie II a VIII rebra vpravo, homothorax - voľnú krv v pohrudničnej dutine vpravo, pneumothorax - voľný vzduch v pohrudničnej dutine vpravo, pohmoždenie pľúcneho tkaniva, početné odierky na dolných končatinách, ramenách, bruchu, rozsiahlejšie odierky v ľavej bedrovej a gluteálnej oblasti, tržnú, tržnozhoždenú ranu v oblasti ľavého kolena, traumatickú perforáciu uretry, močovej trubice v proximálnej tretine, pohmoždenie dvanástnika, duodena v segmente D1 - D3, otvorenú zlomeninu pravého predkolenia s posunom lomných plôch III stupňa, symfyzeolýzu - úrazový rozstup spony lonovej pubickej kosti, posttraumatickú anémiu, crush syndróm, dislokovanú zlomeninu tela ľavej stehennej kosti, embolizáciu do a. pulmonalis, sepsu s pozitívnou homokultúrou (klebsiella pneumoniae, pseudomonas aeruginosa), pohmoždenie pankreasu s laboratórnou odozvou, ileózný stav na podklade dekompenzovanej inguinoscrotálnej hernie vpravo, ktoré si vyžiadali dobu liečenia trvajúcu od 13.09.2016, spojenú s obmedzením na bežnom spôsobe života v trvaní od 13.09.2016, najmenej do 15.12.2016 podľa znaleckého posudku, vodič F. Y. svojím konaním závažným spôsobom porušil pravidlá cestnej premávky podľa § 4 ods. 1 písm. c) a § 19 ods. 1, ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení, teda inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/102/2016 zo dňa 01.07.2016, právoplatný dňa 25.10.2016, doručený obžalovanému 15.10.2016, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 a

§ 42 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona, uložil súd prvého stupňa obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu bol výkon uloženého trestu podmienene odložený a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určil obžalovanému skúšobnú dobu podmienene odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona mu uložil obmedzenia a povinnosti: príkaz pravidelne sa počas skúšobnej doby dostaviť každé tri mesiace k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Galanta. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., IČO: 35 942 436, sídlo Einsteinova 25, Bratislava, súd odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom obhajcu odvolanie obžalovaný, čo do výroku o vine ako aj treste. Prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie.

3. Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania uviedol (skrátene), že napriek jasným pokynom odvolacieho súdu a doplneniu dokazovania sa prvostupňový súd nedokázal vysporiadať s argumentáciou obžalovaného, ktorá bola súdu opakovane prezentovaná a súd napriek nedostatočným zisteniam ohľadom skutkového stavu odmietol návrhy obhajcu na doplnenie dokazovania. Rozhodnutie súdu preto považuje za neodôvodnené a arbitrárne, postavené len na jednostrannom vyhodnotení dôkaznej situácie v neprospech obžalovaného.

4. Závery predložených znaleckých posudkov sa rozchádzajú v určení rozhodného časového momentu skúmania možnosti obžalovaného reagovať na mimoriadnu situáciu, resp. poškodeného zabrániť stretu. Obhajca obžalovaného opakovane namieta, že súd v odôvodnení vychádzal takmer výlučne z rozhodnutia súdu z roku 2007 (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 1.7.2007, sp. zn. 2Tz/6/2006). Naopak, obžalovaný v priebehu konania predložil znalecký posudok Ing. Korbeľa a metodiku ústavu súdneho inžinierstva Žilina (ďalej len „ÚSI Žilina“), ktorá zohľadňuje aktuálne požiadavky na bezpečnosť v cestnej premávke. Závery súdu považuje za neudržateľné z nasledujúcich dôvodov: a) Právne úvahy súdu žiadnym spôsobom nezohľadňujú aktuálny vývoj v cestnej premávke. Hustota cestnej siete a premávky jednoznačne vyžaduje flexibilný prístup, ktorý zohľadní aktuálne správanie vodičov na cestách. Dopravná situácia sa od času súdom odkazovaného rozhodnutia (ZSP 57/2007) zmenila do takej miery, že právna veta predmetného rozhodnutia je dnes vo veľkej časti prípadov obsolentná. Vodič dnes musí najmä pri úkonoch odbočovania reagovať na veľký počet podnetov a vyhodnocovať ich v krátkom časovom slede, pričom toto správanie sa vzorčuje do jeho podvedomia. Práve za týmto účelom bol súdmi vytvorený princíp obmedzenej dôvery v dopravu, ktorý de facto zabezpečuje plynulosť cestnej premávky. V predmetnej kauze súd pochybil, pokiaľ nasledoval trinásť rokov staré súdne rozhodnutie, bez zohľadnenia následného vývoja v cestnej premávke, ako aj aktuálnych odborných postupov pri riešení danej problematiky. b) V nadväznosti na vyššie uvedené možno zároveň konštatovať, že závery súdu sú non lege artis, t.j. nesledujú progres v rozhodovacej praxi, ktorú z technického hľadiska pravidelne podporuje aj odborná činnosť vrcholnej znaleckej organizácie na území Slovenskej republiky - ÚSI Žilina. V predmetnom prípade je kľúčovou otázkou právneho posúdenia, aké sú požiadavky na jazdnú reakciu vodiča odbočujúceho z hlavnej na vedľajšiu cestu, keď protiidúce vozidlo s právom prednosti v jazde extrémnym spôsobom prekračuje najvyššiu povolenú rýchlosť.

5. Obhajca obžalovaného namieta, že konajúci súd sa odmietol argumentáciou obžalovaného zaoberať a to aj napriek skutočnosti, že ako dôkaz do konania predkladal aktuálny znalecký posudok vychádzajúci z metodiky ÚSI Žilina. Súd odignoroval argumentáciu obžalovaného a napriek existujúcim rozporom medzi znalcami, ako aj zjavne odlišným odborným názorom ÚSI Žilina, vychádzal výlučne zo subjektívneho hodnotenia situácie Ing. Veverkom, ktorý navyše svoje závery nepodložil žiadnou odbornou literatúrou či inou relevantnou materiálou. Súd de facto len prebral odôvodnenie zo zrušeného rozsudku, s návrhmi obžalovaného sa nevysporiadal a pokyn odvolacieho súdu na odstránenie rozporov súd obišiel domnelým právnym charakterom posudzovanej otázky. Tento postup je v zjavnom rozpore s judikatúrou Ústavného súdu SR, kde poukázal na nález ústavného súdu SR zo dňa 15.10.2019, sp. zn. 1. ÚS 277/2019.

6. Prvostupňový súd sa nevysporiadal s problematikou dania prednosti v jazde s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti prípadu - extrémne prekročenie rýchlosti vodičom L. (v noci a bezmála dvojnásobná rýchlosť v úseku s najvyššie povolenou rýchlosťou 50 km/h). V predmetnom prípade tak platí, že obžalovaný v čase rozhodnutia o vykonaní odbočovacieho manévru mohol dôvodne predpokladať jeho úspešnosť pri štandardnom priebehu cestnej premávky (každý z účastníkov sa bude správať v súlade s pravidlami cestnej premávky) a nemožno mu pripísať zodpovednosť za to, že nedokázal predpokladať

flagrantné porušenie aplikovateľných pravidiel zo strany vodiča L.. Uvedené platí násobne s ohľadom na nasledujúce skutočnosti: neskúsenosť obžalovaného s obdobnými dopravnými situáciami a rozhládové možnosti obžalovaného. Obhajca obžalovaného zároveň zdôrazňuje, že súd žiadnym spôsobom nebral do úvahy, že v nočnom čase bola viditeľnosť výrazne znížená, takže obžalovaný mohol registrovať len stretávacie svetlá vo vzdialenosti dostatočnej na úspešné odbočenie z hlavnej cesty na vedľajšiu (čo potvrdil vo svojej výpovedi pred vyšetrovateľom aj obžalovaný). Súd pritom nebral do úvahy, že obžalovaný musel vyhodnocovať aj prítomnosť autobusu v blízkosti križovatky. Na tomto mieste je zároveň potrebné zdôrazniť, že súd sa nevyjadril ani k okolnosti, či a prečo možno od obžalovaného spravodlivo požadovať, aby očakával jazdu s extrémnym prekročením povolenej rýchlosti v blízkosti (minimálne jedného) autobusu stojaceho na zastávke so zapnutými svetlami. Zastávame názor, že v danom prípade súd plnú mieru zodpovednosť za predvídanie vývoja dopravnej situácie za výrazne neštandardných okolností neprípustne preniesol na obžalovaného.

7. V kontexte uvedených skutočností obžalovaný zastáva názor, že rozhodnutie súdu je v rozpore s vývojom rozhodovacej praxe a jeho právnu odôvodnenosť nemožno hľadať ani v súdom uvádzanom rozhodnutí najvyššieho súdu (prvostupňový súd akúkoľvek inú judikatúrnu činnosť na podporu svojej argumentácie neposkytol). Okrem absencie právneho základu argumentácie súdu, rozhodnutie je v rozpore aj s technickými závermi ÚSI Žilina na posudzovanie technickej príčiny dopravných nehôd pri totožnom priebehu nehodového deja (extrémne prekročenie rýchlosti).

8. Obžalovaný počas celého konania namietal odbornú stránku posudku Ing. Veverku, ktorý pri jeho spracovaní vychádzal z metodických usmernení, ktoré podľa vyjadrení z Ministerstva spravodlivosti SR neboli nikdy vydané. Obhajca obžalovaného uvádza, že ÚSI Žilina, ako jediná znalecká organizácia v odbore cestná doprava na území Slovenskej republiky, má metodiku odborného posudzovania nehodového deja v obdobných skutkových prípadoch podrobne spracovanú a relevantnou cestou publikovanú. Napriek skutočnosti, že túto odvolaciu námietku vzrušujúcim rozsudku uznal aj odvolací súd, prvostupňový súd vytrvalo odmietal všetky návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania o stanovisko ÚSI Žilina. Obžalovaný navyše žiadal vykonať dokazovanie aj prostredníctvom recentného znaleckého posudku ÚSI Žilina, v ktorom znalecká organizácia opätovne potvrdila postup v zmysle obhajobou prezentovaného prístupu. V súlade s uvedeným preto obžalovaný považuje zamietnutie navrhovaných dôkazov za nezákonné a porušujúce právo obžalovaného na spravodlivý proces.

9. Obhajca obžalovaného v podanom odvolaní namietá, že prvostupňový súd nerešpektoval pokyn odvolacieho súdu, aby znalec Ing. Veverka doplnením znaleckého posudku zohľadnil neskoršie výpovede obžalovaného, poškodeného a svedka L.. Aj napriek tomu, že súd za týmto účelom na hlavné pojednávanie dňa 2.12.2019 znalca predvolal, ten sa však vyjadril výlučne k výpovedi obžalovaného. Znalec sa obmedzil na konštatovanie, že zotrváva na svojich záveroch, ktoré boli v plnej miere založené na neprocesných výpovediach. Obhajca má za to, že pokyn odvolacieho súdu smeroval ku komplexnému doplneniu znaleckého úkonu o výpočty zohľadňujúce skutkový stav modifikovaný výpoveďami označených subjektov.

10. Obhajca obžalovaného ďalej namietá, že uloženie trestu zákazu činnosti je neprimerane prísne. Uvedený výrok vybočuje z požiadaviek, ktoré v rámci základných zásad pri ukladaní sankcií vyžaduje zákonodarcu v§ 34 Trestného zákona. Súd pri ukladaní trestu nebral do úvahy, že od predmetnej dopravnej nehody uplynulo ku dňu vyhlásenia rozsudku viac ako tri roky, odkedy obžalovaný viedol život zodpovedajúci pravidlám spoločenskej etiky, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/68/2015, ZSP 27/2019.

11. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im

predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

12. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

13. V prvom rade treba uviesť, že vo veci rozhodol prvýkrát súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 20.6.2018, č. k. 31T/10/2017-451, ktorým bol obžalovaný F. Y. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/102/2016 zo dňa 01.07.2016, právoplatný dňa 25.10.2016, doručený obžalovanému 15.10.2016 - podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov so skúšobnou dobou na 1 rok, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd výkon uloženého trestu podmiennečne odložil. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu súd určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenému Y. L., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt Z. XXX/XX, L.. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., IČO: 35 942 436, sídlo Einsteinova 25, Bratislava, odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

14. Z dôvodu odvolania podaného obžalovaným proti tomuto rozsudku, tunajší súd ako súd odvolací, tento rozsudok preskúmal a uznesením zo dňa 31.9.2019, č. k. 5To/147/2018-487 podľa § 321 ods. 1, písm. b), písm. c) Trestného poriadku ho zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

15. Krajský súd zistil, že prvostupňový súd pochybil pri vykonávaní dokazovania vo vzťahu k znaleckému posudku Ing. Juraja Korbela, znalca z odboru cestná doprava, ktorý zabezpečil a predložil prvostupňovému súdu obžalovaný. Súd tento znalecký posudok prečítal ako listinný dôkaz podľa § 269 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní dňa 13.6.2018, pričom tento postup nebol v súlade so zákonom. Uvedená chyba pri vykonávaní dokazovania je podstatná, pretože výrazne obmedzila práva obžalovaného na jeho obhajobu. Znalec ním navrhnutý nebol vypočutý a obhajoba tak nemohla zákonným spôsobom uplatniť právo vypočúť alebo dať vypočúť vo svoj prospech znalca. Na druhej strane odvolací súd nezistil dôvody na odmietnutie vykonania takéhoto dôkazu. V súvislosti s použitím podkladov, konkrétne výpovedí účastníkov dopravnej nehody, pri vypracovaní znaleckého posudku Ing. Josefa Veverku, odvolací súd skonštatoval, že znalecký posudok bol vypracovaný a odovzdaný vyšetrovateľovi 24.2.2017 (podľa podacej pečiatky OR PZ v Galante, č. I. 126), teda v čase, keď ešte nebol urobený výsluch odvolateľa v procesnom postavení obvineného. Odvolateľ bol v tomto procesnom postavení vypočutý dňa 24.8.2017 (č. I. 63-69). V znaleckom posudku tak neboli zohľadnené skutočnosti, ktoré vyplynuli aj z tejto, neskoršej výpovede obžalovaného. Rovnaké zistenie a záver platí aj k výpovedi poškodeného Y. L. zo dňa 7.9.2017 a svedka M. L. zo dňa 31.8.2017. Úlohou prvostupňového súdu bolo uložiť znalcovi Ing. Josefovi Veverkovi povinnosť doplniť jeho znalecký posudok, ktorý bude zohľadňovať aj uvedené, neskôr urobené výpovede obžalovaného, poškodeného a svedka. Zároveň bolo úlohou prvostupňového súdu, aby obhajobou navrhovaný dôkaz (výsluch znalca na hlavnom pojednávaní) vykonal a skutočnosti zistené z tohto dôkazu zobral do úvahy pri svojom rozhodovaní. Odvolací súd zároveň uviedol, že pokiaľ na základe doplneného dokazovania vznikne situácia, že k rovnakej odbornej otázke zaujmú znalci rôzne stanoviská, bude úlohou zákonným spôsobom vysporiadať sa s týmito rozpormi, teda znalcov oboznámiť aj s protichodnými znaleckými posudkami a vypočúť ich na hlavnom pojednávaní aj k odlišným záverom, ktoré sú uvedené v znaleckých posudkoch druhého znalca. Ak by takýto postup nevedol k odstráneniu pochybností v znaleckom dokazovaní je možné pribrať znalecký ústav na vypracovanie tzv. revízneho znaleckého posudku, ktorý by sa vyjadril aj doposiaľ

zrealizovanému znaleckému dokazovaniu. Pochybnosti ohľadne použitej metodiky by pri vypracovaní znaleckého posudku, by mali znalci pri svojom vyluchu vysvetliť.

16. Následne, po zrušení v poradí prvého rozsudku okresného súdu a vrátení veci okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie, rozhodol okresný súd napadnutým rozsudkom, citovaným v odseku 1 tohto uznesenia.

17. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolací súd zistil, že prvostupňový súd odstránil nedostatky ohľadne dokazovania, ktoré mu boli vytknuté v uznesení uvedenom v odseku 14. Napadnutým rozsudkom potom prvostupňový súd rozhodol na základe dokazovania vykonaného v rozsahu dostatočnom na zákonné a spravodlivé rozhodnutie.

18. Prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie o vine obžalovaného na dokazovaní, ktoré vykonal v dostatočnom rozsahu. Odvolací súd súhlasí s názorom prvostupňového súdu, že nebolo potrebné vyhovieť návrhu obhajoby na vykonaní ďalšieho dokazovania, pribratí znaleckej organizácie - Ústavu súdneho inžinierstva na podanie kontrolného znaleckého posudku. Tak ako uviedol prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku, oba predložené znalecké posudky z odboru cestnej dopravy, sa nelíšia v odborných zisteniach a znalci zhodne opísali spôsob vzniku a priebeh dopravnej nehody. Za takýchto okolností nie je rozhodujúcou námietka obhajoby spočívajúca v tom, že znalec Ing. Jozef Veverka mal pri pracovaní svojho znaleckého posudku použiť nesprávnu metodiku.

19. Rozhodujúcimi dôkazmi, ktorých vyhodnotenie má zásadný vplyv na rozhodnutie o vine obžalovaného, sú znalecké posudky z odboru cestnej dopravy, ktoré predložila jednak prokuratúra (znalecký posudok Ing. Jozefa Veverku), ako aj obhajoba (znalecký posudok Ing. Juraja Korbeľa). Po odstránení nedostatkov ohľadne spôsobu vykonania znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní, ktorý predložila obhajoba, došlo zo strany prvostupňového súdu k logickému a vecne správne zhodnoteniu obsahu vykonaných dôkazov.

20. Prvostupňový súd správne identifikoval kľúčovú skutkovú a právnu otázku, ktorá je dôležitá pre rozhodnutie o tom, či obžalovaný F. Y. svojím konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona o cestnej premávke. Zhodne s prvostupňovým súdom, odvolací súd uvádza, že bolo povinnosťou obžalovaného dať prednosť v zjazde protiídúcemu vozidlu poškodeného. Obžalovaný túto povinnosť porušil, čím vytvoril motorovému vozidlu poškodeného náhlu prekážku a spôsobil dopravnú nehodu. Na tomto mieste odvolací súd odkazuje na obsahovo dostačujúce a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku ohľadne tejto otázky, uvedené na strane 10, bez potreby jeho opakovania. Prvostupňový súd sa v tejto časti odôvodnenia svojho rozsudku dostatočným spôsobom vysporiadal s argumentmi tak prokuratúry, ako i obhajoby. V dvojínštanchom súdnom konaní tvoria rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu jednotu a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery prvostupňového súdu.

21. Prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam. Preto odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle zákonných ustanovení. V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa.

22. Odvolacie námietky obžalovaného sú v podstate založené na rovnakých argumentoch, ktoré obžalovaný použil v prvostupňovom konaní. S týmito námietkami sa súd prvostupňový súd v napadnutom rozsudku rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

23. Pokiaľ obžalovaný vo svojom odvolaní namieta, že prvostupňový súd nerešpektoval pokyn odvolacieho súdu, aby znalec Ing. Veverka doplnením znaleckého posudku zohľadnil neskoršie výpovede obžalovaného, poškodeného a svedka L., odvolací súd s touto nesúhlasí. Z príslušnej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku (na strane 6), ktorý zodpovedá skutočne vykonanému dokazovaniu, je zrejmé, že na pokyn odvolacieho súdu bolo znalec konfrontovaný so všetkými potrebnými výpovedami, pričom dospel k záveru, že tieto na záveroch jeho pôvodného znaleckého posudku nič nemenia.

24. V poradí poslednou odvolacou námietkou žalovaného je, že uloženie trestu zákazu činnosti, je neprimerane prísne. Neprimeranosť vidí obhajoba v tom, že od dopravnej nehody uplynul dlhší čas a preto nie je potrebné na obžalovaného pôsobiť aj týmto trestom.

25. Podľa názoru odvolacieho súdu, je uloženie súhrnného trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol obžalovanému podmiennečne odložený, spoločne s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke v trvaní 2 roky a 6 mesiacov, primerané a spravodlivé. Pre uloženie kombinácie týchto trestov svedčia tie skutočnosti, že obžalovaný pristúpil k svojmu konaniu nekriticky a zároveň, že v minulosti spáchal početné priestupky v cestnej premávke. Obžalovaný svoju vinu popieral a od 15.4.2013 spáchal celkovo 32 priestupkov v cestnej premávke, za ktoré bol postihnutý. Obe skutočnosti, v ich vzájomných súvislostiach vygenerovali potrebu uloženia okrem podmiennečného trestu odňatia slobody aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Takto uložený trest má šancu splniť účel tzv. individuálnej prevencie a sekundárne i účel prevencie generálnej. S poukazom na vyššie uvedené závery zistené v odvolacom konaní, rozhodol tunajší súd o zamietnutí odvolania obžalovaného, ktoré je v celom rozsahu nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.